

Nagygyűlés a Központi Vezetőség határozatáról

Lapunkban jelentettük már, hogy az MDP Központi Vezetősége nagy jelentőségű júliusi határozatáról nagygyűléseket rendez a Szeged Városi Párt-végrehajtóbizottság és a Hazafias Népfront szegedi bizottsága.

A ksz-ek tagjai és a magánkisiparosok nagygyűlését augusztus 14-én, kedden délután fél 5 órakor rendezik meg a Fáklya Mozi kerthelyiségében. Rossz idő esetén a nagygyűlést a Gorkij Kultúrteremben tartják. Előadó: Aleva elvtárs, az OKISZ elnöke. Az MDP Központi Vezetősége ipari osztályának munkatársa, Cecei elvtárs is részt vesz a nagygyűlésen.

Az üzemek dolgozói is segítik a megyei ügyészség munkáját

A Csongrád megyei nyomozószerveletről és a bíróságok tagjaiból alakult bizottság az elmúlt hónapokban a helyi bíróságok több száz regebbi ítéletét felülvizsgálta. A bizottság megállapította, hogy több középparaszt kisebb büntetéseljárásait elmulasztották, így ítélték meg tettüket, mintha általuk elleni szándék vezetett volna őket, s nemegyszer hoztak a szükségesnél jóval súlyosabb ítéleteket. Csaknem ötszáz elítélt ügyében tették javaslatot az Elnöki Tanácsra, hogy mérsékelje a korábban kiszabott büntetéseket. Az Elnöki Tanács e javaslatok alapján a legtöbb esetben csökkentette a büntetéseket időtartamát, számos esetben javító-nevelőmunkára, vagy pénz-büntetésre változtatta a korábbi ítéleteket. Több százan kerültek így szabadlábra. A megyei ügyészség hasonló vizsgálatot folytatott a szegedi országos börtönben is, ahol más megyékben elítélt 270 személy büntetését szakították meg javaslatukra.

A Csongrád megyei ügyészség ma már egyre inkább a dolgozókra támaszkodva küzd a törvénysértések megszüntetéséért, s a törvényesség tovább meggyökösítéséért. A legnagyobb figyelmet a nagy kárt okozó bűncselekmények felderítésére és ezek tettesinek megbüntetésére fordítja. Azoknak a megtévedt dolgozónak az ügyében, akik első ízben, s csak kevés értékű tárgyat tulajdonítanak el, ma már nem indítanak büntetői eljárást, hanem az üzemek-be, hivatalokban levő fegyelmi bizottságok hatáskörébe utalják az ügyeket. A bizottság javaslatára az igazgatók hoznak nevelő jellegű határozatokat. A fegyelmi bizottság tagjai és a társadalmi tulajdon ellenőrként felvilágosító munkával is segítik a fegyelméletlenségeket, s a kisebb lopások megszüntetését.

Az öntudatos dolgozók nevelőmunkájának máris látszik az eredménye: az év első felében a megye területén csaknem százal kevesebb személy került előzetes letartóztatásba, mint a múlt év hasonló időszakában. Tavaly júliusban 283, az idén júliusban már csak 167 személy ellen kellett hivatalosan vádat emelni a megyében.

Az ügyészség dolgozói általában segítik, ellenőrzik a fegyelmi bizottságok tevékenységét. Eddig mintegy ötven üzem és vállalat fegyelmi bizottságának munkáját vizsgálta meg. Az ügyészség tagjai az ilyen ellenőrzések alkalmával előadásokon ismertetik a dolgozókkal a legfontosabb törvényeket, valamint a fegyelmi bizottságok, a társadalmi bíróságok és a szabálysértési bizottságok létrehozásának, illetve munkájának jelentőségét.

Napközben

A haszon

Reggel még hűvös, párák. Még be sem kapta a kocsi a piactérré, egy vastag asszonygöngyörög ki elébe az út közepére.

— Hó! — kapja el a ló zabóját.

Úgyet sem vet a gazdára, hanem hátul a saroglyánál kiemel a derékből egy pár irombás jércét. Végigtapogatja, meglógatja a pirosatját, kövér jószágokat, elbiggyeszti a száját, aztán rekedten hersegi:

— Satnyák ezek tata, Nagyvenőt viszem. A gazda hátrafelé böki a meggünyelű ostonnal, hogy tegye csak vissza azokat a jércéket. S már indít is.

Az asszonygöngyörög. Egy darabig tátog hang nélkül, majd így eszei ki sárga fogai közül a dühét:

— Rohadj meg, telhetetlen paraszta!

Jön egy másik kocsi. Zöldpruszlikos menyecske hajta a lovat. Gangosan tartja magát a féderes ülésen, úgy fogja a gyeplüszárat két kezével, mint a paradéskocsik szokták. Látja az ajkát harapáló kofát, nevetnénekje támad, mégis komolykodva néz el felette, mikor a közelébe ér. Száját csücsörítve, még biztatja is a két fényre csutakolt pirospejt:

— Cece!

A kofa felemeli a kezét, hogy álljon meg, csak egy szóra, de aztán legyint. Majd megáll — gondolja — és tisztes távolságot tart a kocsi. Tudja, hogy tojást hozott a menyecske kasszájra, szép nagy tojásokat szoktak lenni, kap rajta mindenki.

Megáll a kocsi a szokott helyén. A menyecske lezáll, szénát tesz a lovak elébe, aztán hangosan kihirdeti:

— Egyhúsz a tojás, asszonyok.

Mint a hangyák a mézet, úgy körülfogják egyszerre,

De ha már ilyen alacsonyra monda az árát, miért ne alkudják még lejjebb, ha lehet.

— Egytízert adja szépségem — indítványozza egy nagymama.

— Egytízével én is viszek tíz darabot — ajánlja másvalaki.

Csak hogy a zöldpruszlikos ingatja a fejét, hogy nem lehet, mert sok eleséget megessznek ám a tyúkok. Erre azt a választ kapja az asszonygyűrűből, hogy tanyán felvő az aprószág, hogy észre se veszi a gazdaasszony. Alkuszna, érvelnek. Egyszer csak közléjük furakodik az útszéli kofa és kezében egy nagy ládával elkezd kiabálni:

— Mit akarnak maguk, hallják? En már megvettem az egészét egyhúszért... Számoljuk át galambomb ebbé a ládába ni.

Hát ez aztán a szemtelenség netovábbja. Ez tükröződik a háziasszonyok arcán, ahogy összenéznek, ahogy kezdenek ráeszmélni a helyzetre. Csak hogy itt már nem csinálhatnak semmit. A kofa buzgón számolja át a szép fehér tojásokat magának, nem számít neki az a tíz fillér. Neki nyilván megéri.

Az asszonyok elszállingóznak, hiszen még gyerek az idő, vannak más termelők is. Vannak persze. De már azoktól is megvették a tojást a kofák. Hiába saladágnak ide-oda, hiába adnak már meg szíves örömet darabjára ért az egyhúszat is. Elkéstek. A kofák egyegyvenre emelték az árát, mintha összebeszéltek volna. És hogy beszélnek? Nem alkuszna. Hencsegnek. Ok az urak.

El is adják a tojást mind egy szögig és a piac utóján már rohogva számolják a hasznot. A hasznot, ami úgy hull a markukba, hogy arcátlanul a termelők és a fogyasztók közé állnak.

„Dolgozzunk a lakosság szükségleteinek még jobb kielégítéséért!”

A Mezőgazdasági Termékekért Értékesítő Szövetkezet pártszervezetének kommunisztái a júliusi párttaggyűlésen 21 javaslatot tettek a politikai és a gazdasági munka megújítására. Párttaggyűlésünk 34 hozzászólója helyesen értékelte a Központi Vezetőség júliusi határozata végrehajtásáért végzendő feladatokat. A javaslatok után a MEZŐÉK vezetősége kibővített pártvezetőségi ülésen ismertette a javaslatokkal kapcsolatos részletesebben kidolgozott munkatervet. Meghatároztuk azokat a tennivalókat amelyeknek célja hogy pártszervezetünk területén végrehajtsuk a Központi Vezetőség határozatát. Ez az hogy jól biztosítsuk Szeged lakosságának jobb zöldség-gyümölcsezellátását és egyéb eikkeknek is hozzájáruljunk a növekvő szükségletek kielégítéséhez.

Tartósító üzemünket a Csongrádi sugárút 33. szám alatt bővítjük korszerűsítjük, s növeljük feldolgozó kapacitását.

Az idén a tavalyi 40 vagon helyett 60 vagon ecetes uborkát, ecetes paprikát, ecetes zöldbabot, savanyú káposztát is fogunk tartósítani. Jelenleg is nagy mennyiségben, óriási hordókban készül a nyári káposzta és a kovászos uborka, s ez teljesen fedezi az igényeket és minden zöldség-, gyümölcsezellátásunk kapható.

Az értékesítő raktár Hona utcai központi elosztó telepén reggel 5 órától már nagy a forgalom. Innen indul az árudákba a zöldség- és gyümölcsezellátás. Meg kell mondani, hogy az eddigi lovaskocsival való szállítási mód bizony elavult. Egyre inkább tehergépkocsik végzik az áru szállítást. De azért vannak még panaszok is az áru minőségére, a pontosságra stb. A központi elosztótelep pártcsoportjának kommunisztái a júliusi párttaggyűlésen Bodonyi Károly és Németh Péter raktárvezetőkkel együtt ígéretet tettek, hogy a hibákat megszüntetik.

Szöregén a volt petróleum-

finomító helyén szeszfőzdet építünk. Az idei szilvacefréből itt már szilvapalínkát készítenek. Segítség ez a szőregi és környékbeli dolgozó parasztoknak, mert a cefrét most már nem kell messzire szállítaniok.

A terveinkben szerepel egy tejtermék, tojás, végzet baromfi, fűszertára stb. egyes élelmiszercikkekkel árusító üzlet megnyitása Szegeden.

Ebben az árudában azokat az élelmiszercikkeket kívánjuk a szabadpiaci árnál olcsóbban árusítani, amelyeket, mintegy 39 felvásárló telep a falvakban a földművelésszövetkezetek útján felvásárol. A kezelésünkben lévő zöldség-, gyümölcsezellátásban folyamatosan bevezetjük a tejtermék, tojás, baromfi árusítását is. Jelenleg már több úgynevezett kétműszakos árudánkat kapható a friss juhogomolya, juhsajt, tehénsajt, túró és egyéb tejtermék. A Széchenyi téren most átépítésre kerülő zöldség-gyümölcs szakáruda egy részlege már ilyen cikkeket is fog árusítani.

A Szent István téri, a nagyállomást, a Bajcsy-Zsilinszky utcai, a Marx téri árudák augusztus 1 óta előbaromfi is árusítanak a szabadpiaci árnál alacsonyabb összegben, kilónként 28 forintért.

Még ez év őszén megkezdjük egy baromfikeltető állomás építését. A baromfikeltető állomás új, korszerű motormeghajtásos keltetőgépei mintegy egymillió forint értékben már megérkeztek Szegedre. Százezer számára fogjuk majd keltetni a naposibéket, kacskákat, libákat stb. Ezzel segítséget kívánunk nyújtani a környék dolgozó parasztságának, a baromfi-nyésztéssel foglalkozó háziasszonyoknak.

Pártszervezetünk vezetősége és tagsága a vállalat vezetősége és dolgozói együtt, közös erővel segítik a maguk területén a Központi Vezetőség által kitűzött szép és felemelő program valóra váltását.

Somogyi Aladár

21 élüzem Szegeden

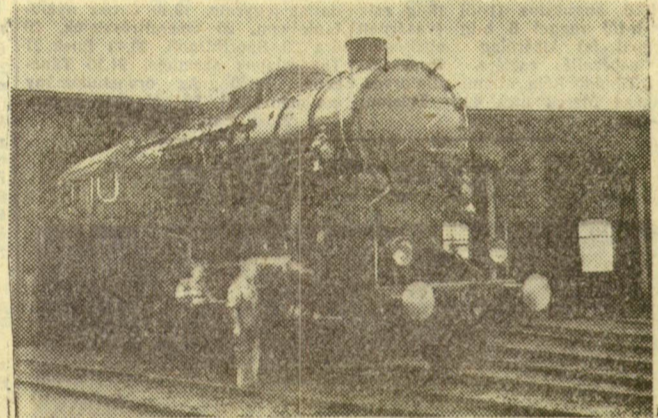
Szegeden a második negyedévi tervek jó teljesítése nyomán 21 üzem nyerte el az élüzem címet. Szép szám. Több mint százezer forinttal jutalmazták az élüzem-avató ünnepségeken a kitűnően dolgozó munkásokat és a műszakikat. Számosan kaptak különböző fokozatú kitűnő dolgozó kitüntetését. És az elmúlt szombaton is, a győzelmet köszöntő ünnepségen, vacsorán száz és száz szegedi dolgozó jelentette ki: érdemes volt!

Igen, érdemes volt jól dolgozni, igyekezni. A Falemezgyárban 0,3 százalékkal csökkent az önköltség, 4,1 százalékkal magasabb a termelékenység mutató a tervezettnél. A Seprűgyárban 111,5 százalékra, a Szegedi Cipőgyárban pedig 151,6 százalékra fejlesztették a második negyedévi exporttervet. Az Esetgyárban több mint húszezer különböző esetet juttattak el külföld-

re, minden minőségi reklamáció nélkül: tehát a szocializmus építésében, a termelőmunkában a legfontosabb részfeladatokban kitűnő eredményeket értek el városunk üzemének munkásai, műszaki értelmisége.

A Ruhagyár már zászlós-élüzem, a Jutáru- gyár most hatodszor nyerte el a kitűnő címet, a Szegedi Kenyér- gyár pedig első ízben. Jóllehet erre a hírre azt mondták a szegedi emberek, hogy a kenyér minősége nem igazolja ezt a kitüntetést. A kifogás jogos, habár a Szegedi Kenyérgyár dolgozói nem minden esetben okai a kenyér rossz minőségének. Azonban éppen ez a példa is arra hívja fel a szegedi gyárak dolgozóit, hogy élert eredményeikkel nem lehetünk elégedettek. Még jobb cipőt, jobb ruhát, jobb fonalat, jobb kenyeret várunk élüzemeinktől!

Út előtt

Az utasok még otthon ebédelnek, mikor a délutáni Budapestre induló személyvonat mozdonyvezetője már a fűtőházban tesz-vesz. A hosszú út előtt még egyszer megvizsgálják a mozdony üzemképességét.

Öt nap a Felső-Tiszán

3. Együtt a tiszavirágokkal

A TTIT TUDOMÁNYOS ROVATA

1956. július 9.

Kedden reggel folytatjuk utunkat Vásárosnamény és Záhony között. Egy darabig a Krásznán haladunk lefelé, jobbról-balról nagyszerű libalegelő szegélyezi a partokat, ezernyi fehér szárnyással. Hatalmas tömegekben nő itt két gyógy-növényfeleség, a beléndekfű és a mérges maszlag, vadon. Vásárosnaménytől kezdve kiszélesedik a Tisza, de igazában csak majd a Bodrog növeit fel vízmennyiségét. A kiserő „Pajti” nevű motoroson a Dokumentum Filmgyár munkatársai követnek bennünket. Egyik legmelegebb napunk következik. A városától nem messze kiszállunk gyűjtieni a „Bagi-erdő”-nél, melyet sajnos, egyre inkább rombol a folyó. Ebben az ártéri erdőben lelheti meg a botanikus a varázslófűvet (Cicaea luteana), mellyel a monda szerint az ókori szépséges hölgy változtatta dísznőké Odysseus embereit. Ami a dísznőket illeti, azokból van elég ezen a vidéken. A sekély partokon hatalmas kondákban legettetik az állatokot. A kondás fűzfagalylyakból összetakolt vityillókban, vagy ahogy itt nevezik, „kalyibá”-ban lakik. Ha nincs a közelben

vakaródzó fa, nagy fűzfa, vagy nyárfák ágakat szúrnak le erre a célra. Az alsó részének a dísznő veti hátát, tetéjére a kondások aggatják ruháikat. Érdekes látvány, mikor a kondá levonul hűsölni a folyóra. Mindig elől mennek a kismalacok, utánuk az öregek, nyomukban a csupa szőrtömeg kis pulkival, melyek vakogva szaladgálnak a széledő kondá körül. Az élelsemű kutyáktól, a pulikától, s a közbe- közt büffantó fehér komondoroktól nehéz elmaradni. Amint elérik a dísznők a víz- zet, beleheverednek, vagy az iszapba túrják magukat. Mozdulatlanok, csak a fülük csapkodó mozgása árulja el, hogy élnek.

Máshol nagy tehencsordák delelnak a folyóparton. Örömm nézni, mennyire fel- szaporodott tehén- állományunk a fei- szabadulás óta. Vil- lászárnyú, bús, barnaszőrű fehér ökrök bámulnak reánk. A parton K. Fodor Sándor tiszamogyorósi gulyafelelős invitál közelebb, azzal a hátsó gondolat- tal, hátha lefényképez- zük állataival együtt. Tőle tudjuk meg azt is, hogy ezen a vidé- ken most kevés a széna, s ennek hiá- nyában „fővenyt” tesznek az állatok alá.

Igen veszélyes hely-

hez közeledünk, a „szalkai halálka- nyar”-hoz. Hirtelen összecsúdul a folyó s az örvénylő víz felboríthatja a csóna- kot, olykor a moto- rost is. Helyenkint nagyon sekély, záto- nyos a folyó. Egyik hajós hosszú rúddal döfködi a feneket, s kiáltja be a víz mély- ségét...

Délután 3 órakor elérjük a szovjet határt, majd Eszény után, s Csap előtt, új- ra feltűnnek a Kar- pátok vonalai. Elér- kezünk a Tisza leg- északibb pontjához, ahol a folyó megfor- dul, s merészen, dél- nek vág le a magyar rónáság felé. Megér- kezünk második napi útunk végcélijéhez, Záhonyba. A város- ka vasúti forgalmáról híres. Legfontosabb átkelőhely a Szovjet- unió felé. A vasutat- szállóban térünk pi- henőre. Időnkint fel- hangzik a szovjet mozdonyok sziréna- szerű hangja...

1956. július 10.

Egyik leghosszabb útszakaszunkat tesz- zük meg, Záhony és Tokaj között. Vásá- rosnaménytől kezdve inkább dél-aföldi már a táj. Megritkul- nak a nagy, össze- függő galéria-erdők. 9 óra tájban érkezünk az úgynevezett „hár- mas határ”-hoz (szov- jet-cehszlovák- magyar). Tuzsér után

szokatlanul korán je- lennek meg az első tiszavirág példányok. Rajzásuk teljes 5 óra hosszat tart (!). Ne- gyed ötkor már a nőstények is röpköd- nek a víz felett, a fo- lyó közepén.

Szép csendesen bal- lag a folyó. Igazi tisz- sai hangulata kere- kedik a szemlélőnek. A fűzfák ezüst pihe- hava álomszerűen hull a vízre, majd pajkos táncra per- dül a motor borzaltá- habokkal...

Újabb élmény a ti- szaberecei szivattyú- telep megtekintése, ahol Kalmár András főmérnök és Csűrös Sándor lelkesen ka- lauzol bennünket. Elhaladunk a háború idején felrobantott balsai híd alatt, majd megismerkedünk az ezen a tájon divatos halászati móddal, a „pirityelés”-sel. A ha- lászok most nem járnak szerencsével, mire az egyik fiatal halász a csónakban megjegyzi, bizonyo- san azért nincs hal a hálóban, mert ana- nak az egyik végét asszony fogja a csón- akban. Nem hagyja magát a szóbanforgó menyecske sem. (Itt csak megjegyzem, nem szerettem volna azon estén a halász bőrében lenni!)

Feltűnik a tokaji Nagyhegy, majd a festői fekvésű Tokaj nagyközség a Bodrog torkolatánál.

Csongor Győző (Folytatjuk)